

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 15935-10-17

לפני:

כב' השופטת הבכירה אורית יעקבס

נציג ציבור (עובדים): מר מרדכי חזיזה

נציג ציבור (מעסיקים): מר אריה ציליק

התובעת

הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל
ע.ר. 580175776
ע"י ב"כ עו"ד שי אהרון

-

הנתבעת

סלטי מערכות חשמל 2000 בע"מ
ח.פ. 512930801
ע"י ב"כ עו"ד פאיז שרקאוי

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
1. לפנינו תביעת התובעת לחייב את הנתבעת לשלם לה סכום קרן של **131,973 ₪** בגין השנים 2013-2016 וזאת על בסיס הטענה שהנתבעת שייכת לענף הבניה ומחוייבת לקיום הוראות צווי ההרחבה בענף.
2. **מהלך הדיון-**
בתאריך 11/4/18 התקיים, לפני כבוד הרשמת (כתוארה אז) ר.טרנר דיון מוקדם, במהלכו שטחו הצדדים את טענותיהם.
בסיום הדיון ונוכח הדברים שעלו במהלכו ניתנה לנתבעת שהות להגיש בקשה לסילוק התביעה על הסף.
בתאריך 14/6/18, לאחר שהנתבעת, חרף הטענות שהעלתה במהלך הדיון וחרף ארכות שניתנו לה, לא הגישה בקשתה לסילוק התביעה על הסף, הורה בית הדין לצדדים לפעול בנוגע לגילוי מסמכים וכן להגיש תצהירי עדות ראשית.
בהמשך ולאחר לא מעט ארכות ועיכובים הגישו הצדדים תצהיריהם ולאחר עוד עיכובים מטעמה של הנתבעת, נעתר בית הדין לבקשתה להזמנת מר קסלסי כעד מטעמה.
בתאריך 4/6/20 התקיימה ישיבת ההוכחות הראשונה בתיק (להלן - **הישיבה הראשונה**), במהלכה נחקר מנכ"ל התובעת - מר אייל שלו (להלן - **מר שלו** /או **המנכ"ל**). מאחר ועוד קודם לישיבה הנ"ל הודיעה ב"כ הנתבעת שעד הנתבעת -

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 15935-10-17

1 הוא מר סלטי, לא יוכל להתייצב בשל מחלה, נקבע, בהחלטה מיום 3/6/20 כי
2 במהלך הישיבה הראשונה ייחקר עד התובעת וכן העד הנוסף של הנתבעת - הוא
3 מר קסלסי כאשר בסיומה של הישיבה ייקבע מועד לשם חקירתו של מר סלטי.
4 בסופו של דבר - גם מר קסלסי לא התייצב לישיבת ההוכחות הראשונה ולכן
5 נעתר בית הדין בלקשת הנתבעת וקבע כי הוא יישמע בישיבה השניה וכן נעתר
6 בית הדין לבקשתה הנוספת של הנתבעת ולפיה ומאחר ובשל מחלתו של מר
7 סלטי והטיפולים אותם הוא עובר, קשה לדעת מתי יהיה כשיר לבוא להעיד,
8 תיבחן אפשרות להביא עד אחר במקומו אשר ידאג להגיש תצהיר תחת תצהירו
9 של מר סלטי.

10 ישיבת ההוכחות השניה (להלן - **הישיבה השניה**) התקיימה ביום 16/7/20
11 כאשר בתחילתה הודיע ב"כ הנתבעת כי מאחר ומר קסלסי שלח הודעה כי הוא
12 חולה, הם יוותרו על עדותו.

13 עדת הנתבעת אשר החליפה את מר סלטי היתה בתו - גב' סלטי (להלן - **גב'**
14 **סלטי**), אשר תצהירה הוגש, בתחילת ישיבת ההוכחות השניה, תחת תצהירו של
15 מר סלטי.

16 בסיום ישיבת ההוכחות נתן בית הדין תוקף של החלטה להודעת הצדדים
17 במסגרתה ביקשו שהות בת 7 ימים כדי למסור עמדה סופית וכן ביקשו כי ככל
18 שהודעה שכזו לא תוגש, תינתן החלטה על הגשת סיכומים.

19 בסופו של דבר והואיל והצדדים לא הגיעו להסכמות, קצב להם בית הדין
20 מועדים לשם הגשת סיכומיהם והואיל ואלו הוגשו וכן הואיל וביום 3/1/21
21 התברר כי התובעת אינה מעוניינת להגיב לסיכומי הנתבעת חרף ההזדמנות
22 שניתנה לה במסגרת החלטת בית הדין מיום 20/12/21, ניתן כעת פסק דינו.
23

3. ואלה העובדות הרלוונטיות, העולות מחומר הראיות -

24 **א.** התובעת הינה עמותה הרשומה בישראל, הפועלת מכוח הוראות
25 ההסכמים קיבוציים בענף הבניין.

26 **ב.** הנתבעת הינה חברה קבלנית הרשומה בפנקס הקבלנים מאז תאריך
27 9/1/2002 וזאת בענף: "חשמלאות ותקשורת מבנים - 160" סיווג "4"
28 כאשר הסיווג הוא מתאריך 3/6/2010.
29
30

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 17-10-15935

4.

התובעת טוענת כי יש לקבוע שצווי ההרחבה בענף הבניה חלים על הנתבעת ובהתאם לכך יש לחייבה לשלם את סכום התביעה.

הנתבעת טוענת, מנגד, כי יש לדחות את התביעה כנגדה מאחר ולא קיימת יריבות בינה לבין התובעת שכן זו לא הוכיחה כי היא אותה אישיות משפטית אשר הוקמה מכח ההסכמים הקיבוציים אליהם היא מפנה וכן לא הוכיחה כי היא הגוף המוסמך לגבות את ההפרשות בהתאם לאותם הסכמים.

בנוסף טוענת הנתבעת כי היא אינה משתייכת לענף הבנייה אלא לענף החשמל וכי היא כפופה להסכם קיבוצי 7032/2003 להתאחדות המלאכה והתעשייה בישראל ולצו ההרחבה בענף המתכת החשמל והאלקטרוניקה 2004 וכי היא מבצעת הפרשות להתאחדות קבלני החשמל ומהנדסי החשמל בישראל.

5.

דיון והכרעה-

כידוע, הנטל להוכיח את תחולתו של ההסכם הקיבוצי או צו ההרחבה מוטל על הטוען לתחולתו, קרי על התובעת, כאשר בהקשר לכך נקבע בע"ע 18/99 **יפה אפרימי - לילה עבד**, מיום 09.07.00:

"שאלת תחולתו של צו הרחבה, "היא שאלה שבעובדה המשולבת בקביעה משפטית לגבי סיווג עסקו של המעביד" (דב"ע נג/125-3 אלכס שרר - רהיטי דימור בע"מ, [פורסם בנבו] פד"ע כז 158, 160 מול האות ג'), ולעניין זה ניתן גם להזדקק לסיווג האחיד של משלחי יד, שנקבע על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (ר' דב"ע לו/5-6 הנ"ל [פורסם בנבו]; דב"ע נו/272-3 עוף טנא תעשיות (1991) בע"מ - מואסי מוחמד עבד אלעזיז (לא פורסם) [פורסם בנבו]). כמו כן, כאשר קיים ספק אמיתי בעניין תחולתו של צו הרחבה, יש לבחון את מכלול העניין ולתת משקל גם לפעילות העיקרית במפעלו של המעביד (ר' דב"ע נב/4-6 קרן הביטוח והפנסיה של פועלי הבנין ועבודות ציבוריות - חברת תריסי חן בע"מ, [פורסם בנבו] פד"ע כה 141, 137 מול האות ז'; דב"ע נג/125-3 הנ"ל, בע"מ 161 מול האות ה')."

בהתאם להלכה, נקבעת תחולת צו ההרחבה, בהתאם לעיסוק המעסיק לפיכך, תחולת צווי ההרחבה בענף הבנייה, מותנית בכך שהמעסיק יסווג כמעסיק בענף

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 17-10-15935

הבנייה, כאשר ידוע שתחולתו של צו ההרחבה על מעסיק מסויים הינה שאלה
משפטית המשולבת עם קביעה משפטית אשר לסיווג עסקו של המעסיק (דב"ע
נג - 125-3 אלכס - רהיטי דימור בע"מ פד"ע כ"ז 158)

בסעיף הגדרת המונחים של צו ההרחבה בענף הבניה, נקבע כדלקמן:

"ב. "מעסיק"- כל מעסיק בתחומי הבינוי ו/או תשתיות

ו/או עבודות ציבוריות ו/או הנדסה אזרחית ו/או שיפוצים

ו/או צמ"ה לרבות כמנוי בענפים ראשיים 41-43, על

ענפי המשנה שלהם, לספר הסיווג האחד לשנת 2011,

אשר פרסמה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה."

בספר הסיווג האיחוד של ענפי הכלכלה של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה
משנת 2011 (להלן: "הסיווג האחד"), תחת הענף בינוי (סדר F), ותחת הסעיף
43, אשר כותרתו "עבודות בנייה מיוחדות", מובהר בסעיף 4323 כי עבודות
בנייה כוללות גם: **התקנת מערכות חשמל" כולל "התקנה של מערכות חשמל:**
מערכות אל פסק, כבלים ומוליכי רשתות עיליות, לוחות חשמל ואביזרים, גופי
תאורה במבנים ומחוץ למבנים" וכן "תיקון המערכות הנזכרות לעיל."

מחומר הראיות עלה כי עיקר עיסוקה של הנתבעת בביצוע עבודות חשמל,
התקנה ואחזקה באתרים כאלו ואחרים (עדות הגב' סלטי - עמ' 12 ושורה 24
לפרוטוקול וכן עמ' 13 שורות 1-4 שם);

באתר האינטרנט של הנתבעת היא מתארת עצמה כחברה "אשר עוסקת בענף
החשמל בפרוייקטים גדולים למיניהם בכל הארץ, בונה מתקני חשמל ציבוריים
ופרטיים, בתי מגורים בריכוזים, קניונים ובתי מסחר ענקיים, משרדי ממשלה, בתי
חולים ומשרדי היי טק..." ;

בדו"ח מרכז ביחס לפעילות הנתבעת כפי שקיים במאגר דן אנד ברדסטיט -
המאגר העסקי של חברות ויחידים, בו מתוארת הנתבעת כחברה שעוסקת
ב: **"קבלנות בניה קבלנות בניין, כלליו בניה, עבודות כלליות עבודות**
חשמל ושירותים: קבלני חשמל".

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 17-10-15935

בע"ב (נצרת) 1654/03 התאחדות הקבלנים והבוונים בישראל - טל את זמיר
עבודות חשמל ובקרה בע"מ (פס"ד מיום 4/3/2007), קבע בית הדין בהתייחס
לטענת הנתבעת שם כי היא עוסקת בעבודות חשמל בלבד ולא בבניה, דברים
היפים גם לענייננו: "מהתיאור של מנהל הנתבעת ניתן לראות כי הנתבעת עוסקת
בהתקנת מתקני חשמל (תת סעיף 4531 לספר הסיווג האחד) אשר כולל: "התקנת
מערכות חשמל... תת סעיף זה הנו חלק מהענף הראשי של "בינוי בניה ועבודות
הנדסה אזרחיות".

לפיכך הרינו קובעים כי התובעת הצליחה להוכיח כי הנתבעת עוסקת בענף
הבניה.

6. אשר לטענת הנתבעת כי מאחר והיא חברה בארגון "התאחדות קבלני חשמל
ומהנדסי חשמל" (להלן - התאחדות קבלני החשמל), אין מקום לחיבה לשלם
לתובעת את שהיא דורשת ממנה - הרי שאין מקום לקבל טענה זו וזאת גם מאחר
שכבר נקבע כי התאחדות קבלני החשמל הינו גוף ש"אינו בא בגדר הינו ארגון
מקצועי הכולל מעסיקים, עצמאיים ושכירים ואיננו נחשב ארגון המייצג מעסיקים
במשור יחסי העבודה" (עס"א 1002/04 שלמה אביטן ואח' - הסתדרות הבונים
והקבלנים בישראל (פס"ד מיום 5/9/2005). מה גם שיש לזכור כי התובעת אינה
ארגון מעסיקים והתשלום בו מחויבים לשלם לה מעסיקים בענף הבניה, אינו
נוגע לתשלום דמי טיפול ארגוני מקצועי, אלא הוא נגזרת של החובה המעוגנת
בסעיף 36 להסכם הקיבוצי בענף הבנייה שהורחב בצו ההרחבה.

כן בהקשר זה ראוי לציין את שציננה התובעת בסעיף 20 ובסעיף 21 לסיכומיה
(וכן ראוי לשים לב לרשימת התיקים שאיזכרה שם) אשר לכך שבמהלך השנים
היו נתבעות אשר טענו לפני בתי הדין האזוריים לעבודה כי הם משלמים "דמי
טיפול" להתאחדות קבלני החשמל, בדומה לאשר טענה הנתבעת כאן וכי לפיכך
יש לפטור אותם מתשלום לתובעת, אלא שטענה זו לא צלחה כאשר בכל אותם
תיקים נשאו אותן נתבעות בחובן לתובעת וזאת לאחר שהשכילו להבין, לאחר
ששמעו את דברי בתי הדין, כי עדיף להם להגיע להסדר חוב עם התובעת מאשר
לקבל פסק דין לדין.

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 17-10-15935

7.

אשר לטענת הנתבעת כי התובעת לא הוכיחה זיקה להסכמים הקיבוציים ו/או
לצווי ההרחבה עליהם היא נשענת - גם טענה זו לא מצאנו לנכון לקבל וזאת בין
היתר לנוכח העובדה כי טענות הנתבעת בהקשר זה מתעלמות לחלוטין מפסקי
הדין הרבים שנתנו במשך השנים לטובת התובעת, כאשר בכל הנוגע לזכאותה
של האחרונה לגבות את אותו 0.8% משכר עובדי הנתבעת, יש לציין את הדברים
הבאים (אשר מבוססים גם על שנקבע בפסק הדין שניתן ביום 17/10/17 בבית
הדין הארצי במסגרת ע"ע 16-09-68380 כפיר מעליות תעשיות (1996) בע"מ -
הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל וע"ע 16-12-2970 עוז פעור בע"מ ו -
5 אח' - הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל, בסעיף ה"רקע לערעור כעולה
מהחלטות בית הדין האזורי ומכלל החומר שבתיק":
במסגרת סעיף 7 לתוספת להסכם הקיבוצי הכללי בענף הבניה משנת 1990 (להלן
- ההסכם הקיבוצי משנת 1990), קבעו הצדדים להסכם, הם התאחדות
הקבלנים בוני הארץ (להלן - ההתאחדות) והסתדרות העובדים הכללית החדשה
- הסתדרות עובדי הבניין והעץ (להלן - ההסתדרות), כי: "...ייסדו ביחד עמותה
בשם הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל, לשם הצטרפות ישראלים, חיילים
משוחררים ועולים חדשים לענף הבניה ופעילויות אחרות לקידום ענף הבניה".
חובת התשלום לתובעת, אשר היא למעשה אותה קרן שאוזכרה בסעיף 7
לתוספת, נקבעה גם בהסכמים קיבוציים בענף הבניה בהמשך, כאשר ההסכמים
וצווי ההרחבה משנת 2004 ועד לשנת 2015 חייבו מעסיקים בענף הבניה לשלם
לתובעת, מיד חודש 0.8% מהשכר ששולם לעובדיהם באותו חודש.
הרקע ההסטורי לאותה הפרשה בשיעור של 0.8%, הינו בקרן שהיתה קיימת
בעבר "קרן לתשלומים סוציאליים נוספים לפועלים קבועים" ואשר אליה
הפרישו המעסיקים אחוז אחד משכר עובדים ובתקופות מסויימות גם שני
אחוזים.
במסגרת ההסכם הקיבוצי משנת 1990 עוגנה, כאמור לעיל, הקמת הקרן לעידוד
ולפיתוח ענף הבניה בישראל כאשר הוסכם כי הכספים שיועברו אליה ישמשו
לקידום מטרות בענף, אשר במרכזן קידום המקצועיות, הבטיחות והגיהות של
העובדים בענף.

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 17-10-15935

במסגרת סעיף 3.35 להסכם הקיבוצי בענף הבניה משנת 2004 (להלן - **ההסכם הקיבוצי משנת 2004**) הופחת שיעור תשלומי המעסיקים לקרן/לתובעת והועמד על 0.8% - כאשר הוראה זו הורחבה בצו ההרחבה שפורסם בשנת 2006 וזאת תוך שראוי להגיש כי הקרן המצויינת באותם ההסכמים הינה התובעת שיעור הפרשה של 0.8% נשמר גם בהסכם הקיבוצי הכללי בענף הבניה, תשתיות, צמ"ה, עבודות ציבוריות ושיפוצים משנת 2010 (להלן - **ההסכם הקיבוצי משנת 2010**), כאשר הוראה זו הורחבה גם בצו ההרחבה משנת 2010. בשנת 2015 נחתם הסכם קיבוצי נוסף בענף הבניה (להלן - **הסכם הקיבוצי משנת 2015**), אשר גם בסעיף 36א. לו נקבעה חובת התשלום לתובעת וזאת באותו שיעור של 0.8% מהשכר.

למותר לציין כי הוראות ההסכם הקיבוצי משנת 2015 הורחבו בצו הרחבה מאותה שנה.

התובעת באמצעות המנכ"ל שלה, אשר העיד לפנינו, בצורה שהותירה עלינו רושם מהימן, הוכיחה, בין היתר, כי היא מקיימת מגוון של פעילויות שנועדו לשפר ולקדם את הרמה המקצועית של העובדים בענף הבניה בישראל, לשפר את רמת בטיחותם ולדאוג לרווחתם.

כאשר בכל הקשור לייעוד של התובעת שלפנינו, נקבע כבר בין היתר כי: **"..מדובר למעשה בקרן שהנה במהותה, קרן השתלמות, ויוטעם - קרן השתלמות בהתאם להלכה הפסוקה באה בגדר קופות גמל (ראה לענין זה דב"ע נו-5/62-7/62 תע"ש תעשיות לישראל בע"מ - קרן השתלמות למהנדסים בע"מ וההפניות והנימוקים שם) ומכל מקום ברי כי הגדרת הקרן בענייננו, עולה מהאמור לעיל, באה בגדר ההגדרה הרחבה שבסעיף 1 לחוק הגנת השכר הכוללת בגדר קופת במל 'קרן או קופה כיוצא באלה שהעובד חבר בה'" (ד"ט 10-08-14773 הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל - אלקטרה בע"מ).**

וכך נקבע בבית דין הארצי, ביחס לתובעת: **"לטעמנו יש לראות בקרן (הכוונה בתובעת שלפנינו - א.י.) שחלק ממטרותיה על פי כתב התביעה הן שיפור רווחת העובדים וקידום הבטיחות בעבודה בענף הבניה בגדר 'קרן או קופה כיוצא באלה שהעובד חבר בה' ושהמעסיק חייב לשלם לה מכוח הסכם קיבוצי כמוסבר להלן: אין בידינו לקבל את טענת המערערות כי החלופה 'קרן או קופה כיוצא באלה שהעובד**

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 15935-10-17

- 1 חבר בה' מוגבלת לקרן או קופה המעניקה לעובד זכויות או ביטוח. לטעמנו חלופה זו
2 כוללת גם קופה או קרן שתכליתה היא לדאוג לרווחת העובד בהקשר של יחסי עבודה.
3 כך למשל, קידום הבטיחות בענף הבניין הוא באופן מובהק בליבת יחסי העבודה,
4 ביטחון העובד ורווחתו" [ע"ע 16-09-68380 כפיר מעליות תעשיות (1996) בע"מ
5 - הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל וע"ע 16-12-2970 עוז פעור בע"מ ו
6 - 5 אח' - הקרן לעידוד ופיתוח ענף הבניה בישראל (פסק דין מיום 17/10/2017).
7
8. **בכל הקשור לטענת הנתבעת ולפיה בכל השנים הרלוונטיות לתביעה, לא סיפקה**
9 **לה התובעת שום שירות הרי שמדובר בטענה שאינה רלוונטית מקום שחובתה**
10 **של הנתבעת לשלם לתובעת 0.8% משכר עובדיה הינה חובה המעגנת בצווי**
11 **ההרחבה ואינה תלויה בקבלת שירותים בפועל.**
12
9. **אשר לטענת הנתבעת בסעיף 29 לסיכומיה: "הנתבעת מעסיקה באופן טבעי מספר**
13 **לא מבוטל של עובדים שאינם כלל קשורים לענף החשמל. בין היתר, מעסיקה**
14 **הנתבעת פקידים ועובדי משרד (כגון הגב' סלטי) ומהנדסים למיניהם שאינם**
15 **מבצעים עבודות חשמל. התובעת, מלבד מספר כללי של כל עובדי הנתבעת, לא**
16 **הוכיחה מי מעובדי הנתבעת עובד בענף החשמל ובגינו יש לבצע את ההפרשות. בצו**
17 **ההרחבה נקבע באופן מפורש כי אין חובה לבצע הפרשות בגין עובדי משרד" - גם**
18 **טענה זו נדחת על ידינו וזאת בשים לב לכך שמעבר לעובדה שבסעיף 9 לתצהירה**
19 **של גב' סלטי, היא הצהירה כי: "באשר לסכום המפורט בסעיף 21 לתצהיר התובעת**
20 **הרי שוב הנתבעת כופרת ומתנגדת לשלם כל סכום לתובעת, בהתאם לטיעוניה לעיל,**
21 **יחד עם זאת מוסכם על הנתבעת כי הסכומים המפורטים בסעיף מהווים 0.8% משכר**
22 **העובדים, מבלי שהדבר מהווה הסכמה לעילת התביעה", הרי שבסיום חקירתו של**
23 **מנכ"ל התובעת ולקראת סיום ישיבת ההוכחות הראשונה, ציין ב"כ הנתבעת את**
24 **הדברים הבאים: "נבקש להבהיר שככל שביה"ד יקבע כי הנתבעת אכן הייתה**
25 **צריכה להפריש כספים עבור עובדיה הרי שאנו לא חולקים שסכום הקרן הוא**
26 **131,973 ₪ כפי שצוין בכתב התביעה ובתצהיר עד התובעת" (עמ' 8 שורות 9-11**
27 **לפרוטוקול).**
28
- 29
10. **לסיכום**
30 **לנוכח כל האמור לעיל ובשים לב לטעם שמצאנו בסיכומי התובעת הרינו**
31 **מקבלים את התביעה ובהתאם לכך וכן בשים לב להפחתה המסויימת שערכה**
32

בית הדין האזורי לעבודה נצרת

ק"ג 15935-10-17

התובעת בסכום התביעה, במסגרת סיכומיה, הרינו קובעים כי על הנתבעת לשלם לה סכום של 131,766 ₪ שהינו הסכום אותו היא חייבת בגין השנים 2013-2016, כאשר הסכום הנ"ל יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק מיום 1/1/2017 ועד למועד תשלומו בפועל.

11. הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד -

בנוסף ובשים לב לתוצאה אליה הגענו וכן בשים לב להליכים שהתקיימו בתיק ולצורך לקבוע ישיבת הוכחות שניה בשל אי התייצבות עד הנתבעת לישיבה הראשונה וכן בשים לב לדברי ב"כ התובעת בהקשר זה (עמ' 3 שורות 21-23 לפרוטוקול), הריני מחייבים את הנתבעת לשלם לתובעת גם את הסכומים הבאים:

א. סכום של 4,000 ₪ בגין הוצאות משפט.

ב. סכום של 10,000 ₪ בגין שכ"ט עו"ד.

הסכומים הנ"ל יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק מהיום אם לא ישולמו בתוך 30 יום.

12. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים, בתוך 30 יום מקבלת פסק הדין.

ניתן היום, כ' בטבת תשפ"א, (4 בינואר 2021), בהעדר הצדדים.

מר אריה ציליק
נציג ציבור (מעסיקים)

יעקבס אורית,
שופטת בכירה

מר מרדכי חזיזה
נציג ציבור
(עובדים)